

GG GOČÁROVA GALERIE

Dům U Jonáše

Otevřeno út—ne 10—18 hodin

www.gocarovagalerie.cz

 **PARDUBICKÝ
KRAJ**

Gočárovu galerii zřizuje Pardubický kraj.

Záštitu nad výstavou převzal pan Roman Línek,
náměstek hejtmána Pardubického kraje.

**CO PŘETRVÁ /
PŘÍBĚH GALERIE /**

1953–2023

Doprovodný program

Komentované prohlídky:

19. 5. 2023 od 18 hodin v rámci Muzejní noci,
24. 5., 23. 8., 11. 10. 2023 od 10 a 17 hodin

Besedy:

středa 17. 5. 2023 od 17 hodin

Čestmír Šrettr by měl 100

Přednášky:

úterý 30. 5. 2023 od 17 hodin

*Ve jménu normalizace: zásahy nové garnitury
do galerijních institucí*, přednáší: historička umění
Andrea Sloupová

středa 7. 6. 2023 od 10 a 17 hodin

Pardubické valy, přednáší: historička umění
Hana Řeháková

středa 20. 9. 2023 od 10 a 17 hodin

Artchemo 1968/69, přednáší: historička umění
Hana Řeháková

středa 4. 10. 2023 od 10 a 17 hodin

Karel Malich, přednáší: historička umění
Hana Řeháková

Fotografie z rekonstrukce zámku, která probíhala do roku 1970,
foto: Východočeské muzeum v Pardubicích

K výstavám jsou připraveny programy pro školy.

Více informací naleznete na [https://gocarovagalerie.cz/
cs/programy/pro-skoly/pro-skoly-aktualni-k-vystavam](https://gocarovagalerie.cz/cs/programy/pro-skoly/pro-skoly-aktualni-k-vystavam).

/29. 3. – 15. 10. 2023/

→ *Ota Janeček, Trávy, 1950, olej, plátno*

Příběh Gočárovoy galerie se začal psát v průběhu padesátých let minulého století. Její poutavá historie nabízí zamyšlení nad prací našich předchůdců, ale i nad jejím významem a posláním, které galerie již sedmdesát let naplňuje. Od doby svého založení galerie několikrát změnila zřizovatele a název. Odborné úkoly, které v nelehkých dobách realizovala, byly náročné. Také podmínky, ve kterých zaměstnanci plnili své odborné úkoly, dlouho neodpovídaly standardům. Z důvodu dlouhé rekonstrukce výstavního prostoru na pardubickém zámku probíhala do roku 1970 výstavní činnost v omezené míře ve Východočeském muzeu v Pardubicích, v pronajatých sálech na třídě Míru, ve Východočeském divadle a mimo Pardubice. Expozice rovněž připomíná, jak se promítaly nekvalifikované, často politicky motivované názory do výstavní a akviziční práce. Dlouhý časový odstup vybízí k objektivnějšímu zamyšlení nad hodnocením činnosti galerie. Kritériem úspěšnosti

už není běžně užívaný a ve statistických hlášeních vykazovaný počet akcí, návštěvníků, vydaných tiskovin, ale jejich význam a přínos práce paměťové instituce. Přemýšlíme více nad tím, jak se galerii dařilo plnit odborné cíle, jaké výstavy a publikace připravila a o jaká díla obohatila svou sbírku. Význam sbírkových předmětů svědčí o předvídatosti a schopnosti kurátorů včas rozpoznat kvalitní umělecké práce a zakoupit je. Sbíрка je chloubou každé paměťové instituce. Je tím, co po práci historiků umění zůstává jako trvalý odkaz dalším generacím. Je tím, co přetrvává. Naši předchůdci řešili řadu nelehkých problémů, přesto se jim podařilo realizovat některé vize a představy, které si předsevzali. Pevně věřili, že přes veškeré nesnáze ať finanční, technické, organizační či politické, má jejich práce smysl. Právem jim za to patří naše poděkování a úcta.

Hana Řeháková

→ *Bez názvu, léto 1989, foto: Štěpán Bartoš*

Emil Filla, Hudebník, 1931, olej, plátno ←